

РЕШЕНИЕ

№ 2846

гр. София, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 29.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1061** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145– чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на „Кредитна къща Еврокомерс“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], ап.3, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-1085-000656/15.11.2022г., издадена от Началник група към ОДМВР Р., сектор „Пътна полиция“- Р., с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. Твърди се, че дружеството е собственик на лекия автомобил, за който има сключен Договор за финансов лизинг №ФЛ-34/06.08.2021 г. в качеството му на лизингодател с Е. С.- лизингополучател. При приемането на автомобила лизингополучателят представила СУМПС. Изтъква се, че жалбоподателят нямал никакви отношения с лицето, извършило нарушението по ЗДвП И. Н. и не е предоставяло на това лице автомобила си за държане или управление. Поддържа, че издадената ЗПАМ лишава лизингополучателят от възможността да ползва лизинговият автомобил, както и да застрахова същия. Моли съда да отмени оспорвания административен акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата. Пледира за отмяна на оспорваната заповед като незаконосъобразна.

Ответникът– Началник група към ОДМВР Р., сектор „Пътна полиция“- Р., редовно

призован, не изпраща представител. В депозираните писмени бележки от процесуален представител са развити подробни съображения относно законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в размер на 240 лева.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 14.11.2022 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА №765945/14.11.2022 г., за нарушение на чл. 150 от ЗДвП, за това, че на 14.11.2022 г., в 11.30 ч. в [населено място], по [улица]кръстовище с [улица], е установено, че И. Й. Н. управлявал лек автомобил „М.“, с регистрационен [рег.номер на МПС] , след като е лишен от това право поради изземване пълния размер на контролни точки със ЗППАМ 20010/2009.

Въз основа на АУАН серия ГА №765945/14.11.2022 г. е издадена от Началник група към ОДМВР Р., сектор „Пътна полиция“- Р. оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 22-1085-000656/15.11.2022г., с която на „Кредитна къща Еврокомерс“ ЕООД- собственик на лек автомобил „М.“, с регистрационен [рег.номер на МПС] , чието МПС е управлявано от И. Й. Н., който е неспособен водач /на лицето са отнети всички контролни точки/, е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По делото е приета административната преписка.

Видно от приложената по делото Заповед №20010/2009 от 14.01.2009 г., на основание чл.171, т.4 ЗДвП е иззето СУМПС на И. Й. Н., поради отнети всички контролни точки водачът е изгубил придобитата правоспособност да управлява МПС, но не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 ЗДвП да върне СУМПС.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно представената заповед № 513з-3170/31.12.2021 г. на Директора на ОДМВР-Р., и е в предвидената в закона писмена форма.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, като в т.2а от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство: без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която

спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства– за срок от 6 месеца до една година.

В конкретния случай, в процесната заповед е посочено, че автомобилът, собственост на жалбоподателя е управляван от И. Н., който поради отнети всички контролни точки е изгубил придобитата правоспособност да управлява МПС. Ако физическото лице Н. е било правоспособен водач към датата на проверката, в тежест на жалбоподателя е да докаже това обстоятелство, доколкото противното се установява от приетия АУАН и от приложените по делото писмени доказателства. Предвид това е осъществен състава на чл.171, т.2а, б. „а“ ЗДвП.

С оглед изложеното са налице основанията за налагане на ПАМ. Във връзка с довода на жалбоподателя, че дружеството не е предоставило автомобила си на Н., следва да се отбележи, че е ирелевантно дали МПС-то е било предоставено пряко от жалбоподателя на Н. или от лизингополучателя С..

На следващо място, спазен е и принципа на съразмерност на ПАМ, като съответно на тежестта и спецификата на всеки отделен случай срокът на мярката може да варира във времеви период от 6 до 12 месеца. В случая е определена мярка на минимума, поради което липсата на изрични мотиви относно срока не е съществен пропуск.

В този смисъл оспореният административен акт се явява постановен при правилно приложение на материалния закон, поради което следва жалбата да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на спора, е основателна претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като с оглед правната и фактическа сложност на делото намира, че жалбоподателят следва на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ да заплати на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи- Р. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв..

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 73- ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Кредитна къща Еврокомерс“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], ап.3, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1085-000656/15.11.2022г., издадена от Началник група към ОДМВР Р., сектор „Пътна полиция“- Р., с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП– прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Кредитна къща Еврокомерс“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], със седалище и адрес на управление- [населено място], [улица], ап.3, да заплати на Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи- Р. юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: